

הקומץ את המנחה פרק שני מנחות

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

דאמיר' אי ס"ד כל העושה על
למה לי מתקיף לה רב אשי
עסקי' כגון שפיגל בראשונה וב
על דעת ראשונה הוא עושה

פיגול וקשה דרביעית מאן דכר שמה
בדאקטין לעיל ומה לעיל דשמן בזה
(דמונא הובז בזה) שבע דטיהרו וד'
זה היכל וזה המונח כחשמו משמע
יתחיל במחנות המונח נחן מקח
מקטן (צטור) דכולו חשיב בזה
דפרוטות וזה אלאות קדנות וזה
ולפי זה וכל לגרוס כאן שפיגול בראש
משום דלאכ עדין שיריי דמכבי
דסבר שיריי מעבדי חשיב וזה טע

א. חסגל בשמיים אצור דפסיה וסדר זרק ליה לא מחת
על מדבר, על כרחך כשי אחר רחמנא לפני חירוק א ו
חתי אין מלך וירוק כיון דלא גמרי כחשכח פיעול וט
(ד. ט.) דטלן כפרה כפרה עמאן לא גמרי כפרה
מחירי לא חל אחר נגמרה כטעוריה כחירי, לא גמרי
עירב כחשכח אחרת הי ריזא ליעול (כחשכח חבא) מער
א סבר שריים לא מעגני וירק אס כפר עירב החתח

דס האשס דכל זמן שלא נתן
ל (ה): **ברתני' פוגל בקומץ.**
ויפגל בכל המסיר. והקטרת
הקטרת חצירו: **גמ' שנתן**

מתני' ^א פיגול בקומץ
ולא בקומץ ר' מאיר א
ברת וחכמים אומרים
בכל המתיר ומודים
חובטו במכרחת קצות
פיגול וחייבין עליו כרת
שחט אחד מן הכבשים
הקטיר אחד מן הבז
למחר ר"מ אומר פ
וחכמים אומרים אין
המתיר שחט אחד מ
למחר הוא פיגול וחייב
למחר שניהם כשרים
שנתן את הקומץ ב
במחשבה אבל נתן
הלבונה בשתיקה ד
העושה על דעת ראש
אמר עדיין הוא מחלו
לה להא שמעטת א
הונא לרבא ^ב פ"ד בקמ

ואת הלבושה במחשבה
 ואת הלבושה בשתקה
 ונליו כרת וחכמים א
 שיפלו בכל המזרח קח
 במחשבה ואת הלבושה
 וכבר נתן את הלבושה
 תשובות בדבר ב חדי
 התינא אח"כ תרומא
 ת"ש יבד"א בדמים ר
 אבל דמים הניתנים על
 של יום הכיפורים א
 משוח ואחת עשרה ע
 ציבור פיגל בין ברא
 בשלישית ר"מ אומר
 וכן"א אין בו כרת
 תנני מיהא פיגל בין ב
 בשלישית ונליו וכו' ו
 הניחא למאן דאמר ר
 אלא למ"ד בפר ולא
 למימר אמר רבא הכא

ענת ראשונה הוא עושה
די שתק קתני אלא אם
ניה זו ¹⁰ ובשלישית דאם
מיהדר פגולי בשניה ¹¹

ואין פירש בקוטרם שפיגל בה
ותם הוה ליה לפרושי טפי כיון
וקרעו וכן משמע בפרק הויאל
יב מוצח כפרה אחת וי עוד קוד
המוצח ונשפר הדם יביא אחר
לדקמן קאמר (ג"כ) משבחת
אלמא לא תשיעי כחד האווא
ובשיעי ולישית אחד וכן כמו
אם תאמר הלא בעל כרחיה
דמוצח בסמוך ויש לומר

[illegible]

ולא בלבונה בלבונה
אמר פיגול וחייבין עליו
אין בו כרת עד שיפגל
ממים לר' מאיר במנחת
אם פיגול בקומץ שהוא
שקומוץ הוא המתיר
לאכול ב' חלות לאחר
זמן לאכול ב' סדרים
לחייבין עליו כרת
כרת עד שיפגל בכל
הכבשים לאכול ממנו
בשר לאכול מחבירו
במ' אמר רב מחלוקת
שתיקה ואת הלבונה
קומץ במחשבה ואת
הכל פיגול שכל
הוא עושה ושמואל
ט' יתיב וקאמר
זכיה רב ראה בר רב
זכיה ובמתן כלי ובהילוך
תן את הקומץ בשתיקה
את הקומץ במחשבה
מאמר פיגול וחייבין
ר' אין בו כרת עד
מיהא נתן את הקומץ
בשתיקה ופליגי אימא
בשתיקה מעיקרא שתי
דהנין קמיתאא ועוד
רב חנינא בב' דיעות
יתנין על מזבח החיצון
מזבח הפנימי כגון מ"ג
עשרה של פר כהן
ל פר העלם דבר של
זונה בין בשניה ובין
פיגול וחייבין עליו כרת
ד שיפגל בכל המתיר
אשונה בכל בשניה ובין
ימא ה"ג בשתי דעות
רב ואפי' בדמו של פר
ימו של פר מאי איכא
במאי עסק' כגון שפיגל
זניה ופיגול בשלישית
מזהר פגול בשלישית
רב אשי הכא במאי
אי ס"ד כל העושה
(ובשלישית) למה לי
והא

שונה ובשניה ושמן בשלישית
הראשונה ושלישית במחשבה
ולו (ויחזק דף קפ.) דמנינו וכפר
לומר שהם ממאן אמרו כו' עד ג'
תחילת בחילה אבל לא קחני גמ'
ה' כד' פירס ד' שיערים פיר'
קרעו ודעיהו ושמן סניור'
ספר פנינו גרשו וצפרק צי'
הצינו צנו ספר שיריים צי'
אף על גב דשיריים מעבדי

לא הוליד בו מחשבת פסול אחר, אע"פ ש
בטלים זרקה ונחלן דמיון ומי טעם דר"מ
הכלה חלי עבודה היא בדי' פריש. סיגל בין
מי עליה דר' שמעון ור' אלעזר כנשפך הד
מעולס לפיגורלי מוציא. כי היכי דלא חש
ליקח מחטת קדשת מזהב הפסח אין מע
מי וסמי קאמר אסא כלה הול כל כפר ואס
לל

פז.

יב א מ"י פט"ו מהל'
פסוק"מ הלס' ז ושי'
רש"י פסוק"מ:
ב ב מ"י שס הלס' י:
בא ג מ"י פט"ו מהל'
פסוק"מ הלס' יד:
בב ד מ"י שס הלס' טז:
בג ה מ"י שס הלס' יז:
בד ו מ"י שס פט"ו הלס'
ח:
בה ז ח מ"י שס פט"ו הלס'
ט א כ:

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) לבלארה נראה דג"ל שהיה זכות בלואו שעה וזכות זכות נמחק וזכו שהגיה ה"ק:
(ב) אולי ג"ל לקיים כדס מלות שירים והשירים בודלי כמלות נפשות:

במקרה זה, המעורבות של הממשלה במשפט היא רק כמפקחת על המשפט, ולא כמשתתפת בו. המעורבות של הממשלה במשפט היא רק כמפקחת על המשפט, ולא כמשתתפת בו.

לחיות דמי ופגיו וז"ע בזה"ק דלקמן
דהקטרי שומשום לחלול שומשום על
שכלה הקומ: **קתני** מיהא פיר'
ראשון וז"ע: **הו** מלי נטוי שפי'
בזה"ק שאני עושה על דעת ראשונה:
בגון שפי' בראשונה ובשניה
ובשלישית: **ב' ג'** ג' (וחס)
דף וס' פ' קטורטם וזכריותם
ס' תחמ' אי' קטורטם שח' שח' קתני
ה' בשחיקה ולח' פ' חשיב כל האות
הקדש זה לפני ולפנים וזה אהל מועד
ד' תמנות שנהייל הספ' דס' יבוא אחר
ד' קרנות ונפס' דס' יבוא אחר תחיל
מ' האותות דכין הדרים וזה האותות
ה' שריים מעבדן ה' חד בשביל שריים
שחמ' (וחס דף מ.) ותשיב חלי מחיר
עבדי מזל' חשיב אלה מ"ג דהא
א' חשיב **י'** ה' תנא אלה האותות:

תק דמו פסול הוא, כיון דרבי רחמנא פליגי בשמיטה בלא
 ששים דעת ראשונה ופליגי בכל הצדדים כהדין אחר רחמנא
 וכל בכל מחשבתו ותפקי דהם, ובתמי אחר וזהו על הפסד
 ונאמנו מחשבת כסא מרדו דלון תפסן וזהו וזהו במקום
 בשמיטה קרי על ליקחתם את הקצור אשר לא עזר מחריר
 וכו'. ודמשתע ליה ולקח מרס המר ויחדם הספיר מכל אחד
 והל אתן הכפרה של מחשבת כפרה (ויחא טו.) וקרימי"ל

